

được lui tới chăm sóc bảo vệ gã. Chưa bao giờ Uyliam lại cáu giận vừa lạnh lùng vừa lỗ mãng như vậy.

Đại úy Thành sẽ còn hú vía hơn nếu biết rằng chỉ chậm chân chút nữa, gã sẽ là nạn nhân của cơn thịnh nộ đang hoành hành trong cái phòng ấy.

Sau khi liếc qua bức điện, Uyliam quay mặt đi rồi đột ngột vỗ lấy tờ giấy trắng mỏng manh, nhìn như muốn nuốt sống nó. Gã ôm chặt hai bên thái dương như cố quên đi điều khủng khiếp vừa nhận được, nhưng những dòng chữ như những chiếc gai nhọn chọc vào mắt hắn "Rồng lửa đổ xuống chỗ trống. Bị thiệt hại nặng. Kiểm tra khẩn cấp nội bộ. Đưa Viôlét về trung tâm ngay – Hây-Gơ"

Chợt Uyliam đứng bật dậy, rút súng, trợn mắt nhìn từng đồ vật trong phòng. Chiếc tủ sắt có bộ phận bảo hiểm báo động chế tạo tại Caliphoócnia kia có vẻ thảm hại làm sao. Bất cứ một tên Việt cộng nào cũng có thể luồn tay vào đó như luồn tay vào đầu gã lấy đi những điều tuyệt mật. Cái máy điều hòa không khí kia, liệu có gắn máy ghi âm? Tấm bản đồ to tướng choán gần hết bức tường kia, liệu đã có kẻ nào biết cách sử dụng nó? Và cả bức ảnh bố mẹ gã đang cúi xuống nhìn gã cười âu yếm kia nữa, biết đâu... Tay lăm lăm khẩu côn, Uyliam gườm gườm nhìn bốn chung quanh. Không, không thể tin được. Kế hoạch Rồng lửa tuyệt mật là thế, chỉ có Hâygơ, Sácli, gã và một vài tướng lĩnh chớp bu trong Bộ Tổng tham mưu quân lực Việt Nam cộng hòa được biết, tại Sao Việt cộng lại biết mà tránh? Gã không lạ gì kết quả của một chiến dịch, một khi đối phương đã nắm trước mọi bí mật trong tay. Kệ nó, kệ thằng tướng Hâygơ loại "cây cuốc" dơ đầu ra mà chịu. Gã không quan tâm đến điều đó. Cái chính là, chắc chắn trong nội bộ có quân cộng sản. Đây chính là mối lo nghĩ của Uyliam, kẻ thù dấu mặt ấy, biết đâu chẳng cắt ngang cuộc đời đầy hứa hẹn của gã bằng một thủ đoạn nào đó. Thiếu tướng Sơn Hồng, chuẩn tướng Đan, chuẩn tướng Vinh, đại tá Hữu... gã nhắm nhanh mấy cái tên nhưng rồi lại gạt đi ngay. Không, không thể là số này. Vậy thì kẻ nào. Kẻ nào đã tiết lộ bí mật?